

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **Ing. R. H.**, , zastoupen JUDr. Kamilou Vránovou, advokátkou se sídlem Vřesice 24, Sulíkov, 679 62 Křetín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2011, č. j. 2011/50271-421,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 7. 2011, č. j. 2011/50271-421 bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně, ze dne 16. 5. 2011, č. j. BKC-1258/2009-04/N (dále jen „správní orgán I. stupně“), a to tak, že z výroku tohoto správního orgánu se vypouští znění: „§ 100 odst. 6 správního řádu“ a nahrazuje se zněním: „§ 100 odst. 1 správního řádu“. Ostatní zůstává beze změny.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2011, č. j. BKC-1258/2009-04/N byla zamítnuta žádost o obnovu správního řízení, ukončeného rozhodnutím Úřadu práce v Blansku, č. j. BKC-1258/2009-10 ze dne 9. 12. 2009, jímž byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti ode dne 2. 11. 2009.

V žalobních námítkách vyslovil žalobce nesouhlas s rozhodnutím správního orgánu I. stupně i rozhodnutím žalovaného. Podrobně popisuje své předchozí žádosti o podporu v nezaměstnanosti a konstatuje, že v minulosti bylo řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti obnoveno. Dne 2. 5. 2011 podal u úřadu práce opět návrh na obnovu řízení k č. j. BKC-1258/2009-04, důvody byly stejné jako v jeho návrhu v předchozím řízení o podpoře v nezaměstnanosti (ze dne 8. 3. 2011) – vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které jako účastník řízení, jež jsou mu k u prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, tedy to, že v době rozhodování o výši podpory v nezaměstnanosti úřad práce použil vyměřovací základ za rok 2008, neboť přesná výše vyměřovacího základu za rok 2009, přestože v této době již existoval, nebyla známa. Nesouhlasí s postupem úřadu práce, který jeho návrh na obnovu řízení zamítl s tím, že nejsou dány zákonné důvody pro obnovu řízení, neboť vyměřovací základ jeho podnikatelské činnosti, která v roce 2009 nastala od 1. 1. 2009 do 31. 10. 2009, ke dni podání žádosti o podporu v nezaměstnanosti existovala, jen nebylo přesně známo, v jaké výši. Tvrzení úřadu práce o neexistenci vyměřovacího základu pro dané období je tak mylné, vyměřovací základ by neexistoval pouze v jediném případě, a to v případě neprovozování žádné činnosti, což se v jeho případě nestalo. Zdůrazňuje, že je toho názoru, že se v jeho případě jedná o skutečnost (vyměřovací základ za rok 2009), která existovala v době původního řízení a lze ji tak vzít v potaz při obnově řízení. Dále žalobce poukazuje na ust. § 50 odst. 2 a na ust. § 54 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Uvádí, že byl zkrácen na svých právech a úřad práce postupoval ve dvou skutkově stejných případech jiným způsobem.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 25. 1. 2012 poukázal na citaci § 100 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že sice vyšla najevo dříve neznámá skutečnost, tj. byl určen vyměřovací základ z výkonu SVČ žalobce za rok 2009, jenž byl v době řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti posledním známým vyměřovacím základem z nepřetržitého výkonu jeho SVČ od 1. 8. 2003 do 31. 10. 2009, přičemž tato nová skutečnost je ku prospěchu žalobce a nesporně ji nemohl uplatnit v původním řízení, avšak nejedná se o takovou skutečnost, která by existovala v době původního řízení. Výše vyměřovacího základu za rok 2009 neexistovala v době řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti před správním orgánem I. stupně, protože kalendářní rok (zdaňovací období) nebyl ukončen a nemohly tedy bez důvodné pochybnosti být známy všechny příjmy žalobce a výdaje žalobce za daný rok včetně všech poplatků apod. Sám žalobce v odvolání připustil, že v době rozhodování o podpoře v nezaměstnanosti v předmětné evidenci nebyla výše vyměřovacího základu za rok 2009 známa. V dané věci existovala výše vyměřovacího základu za rok 2008 a tato tedy mohla a musela být pro stanovení výše podpory v nezaměstnanosti v předmětné evidenci použita. Výše vyměřovacího základu za rok 2008 napadena nebyla, a jelikož výše vyměřovacího základu za rok 2009 v době rozhodování o podpoře v nezaměstnanosti žalobce v předmětné evidenci neexistovala, bylo pravdivé, že poslední vyměřovací základ byl vyměřovací základ za rok 2008. Za důkazního stavu tedy nebylo možné v souladu se zákonem

o zaměstnanosti rozhodnout jinak než přiznat podporu v nezaměstnanosti, a to v příslušné procentní výši, vycházející z posledního vyměřovacího základu v rozhodném období známého v době rozhodování o podpoře v nezaměstnanosti v předmětné evidenci, přepočteného na jeden kalendářní měsíc. Žalovaný žalobci v dopise ze dne 19. 1. 2011 správně a řádně vysvětlil odlišnost obou případů. V dané věci byla pouze provedena změna výroku napadeného rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně při rozhodování o nepovolení obnovy řízení použil § 100 odst. 6 správního řádu, zatímco měl odkázat na ust. § 100 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k tomu, že nebyl v projednávaném případě dán zákonný důvod, na jehož základě by bylo možné řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti pravomocně přiznané žalobci obnovit, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

V připojeném správním spise se nachází žádost žalobce o podporu v nezaměstnanosti podané dne 2. 11. 2009 na Úřadu práce v Blansku, rozhodnutí Úřadu práce v Blansku ze dne 9. 12. 2009, č. j. BKC-1258/2009-04, jímž byla jmenovanému přiznána podpora v nezaměstnanosti ode dne 2. 11. 2009. Podpora v nezaměstnanosti se přiznává po podpůrní dobu osmi měsíců. Dne 2. 11. 2009 podal žalobce žádost o zprostředkování zaměstnání, na základě které byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. K žádosti doložil potvrzení o samostatné výdělečné činnosti, kterou vykonával naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání nepřetržitě v době od 1. 8. 2003 do 31. 10. 2009. Poslední známý vyměřovací základ byl potvrzen za rok 2008 ve výši 5.339 Kč měsíčně. Dne 6. 5. 2011 podal žádost o obnovu řízení ve věci přiznání podpory v nezaměstnanosti. Správní orgán I. stupně přezkoumáním zjistil, že v daném případě vyšla najevo nová skutečnost, která je k prospěchu jmenovaného, ale nebyla známa v době rozhodování o podpoře v nezaměstnanosti a nemohla tak být v řízení uplatněna. Jeho vyměřovací základ jako osoby samostatně výdělečně činné za rok 2009 jako součást potvrzení OSSZ Blansko o evidenci a důchodovém pojištění ze dne 27. 9. 2010 předložil správnímu orgánu téhož dne. Tato skutečnost však neexistovala v době původního řízení, takže nebyla splněna základní zákonná podmínka pro obnovu řízení. Nenastal rovněž případ, kdy by se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a ani nedošlo ke zrušení či změně rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Nebyly proto zjištěny věcné chyby, ani procesní vady.

V mezidobí, tj. dne 5. 11. 2010, obdržel správní orgán I. stupně „Žádost o revizi rozhodnutí č. j. 1258/2009-04“, v níž jmenovaný žádal o „revizi“ citovaného rozhodnutí a doplacení podpory v nezaměstnanosti s tím, že jeho posledním vyměřovacím základem před zařazením do předmětné evidence je základ za rok 2009. Zároveň přiložil Přehled o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2009. Dopisem ze dne 30. 11. 2010 správní orgán informoval jmenovaného, že rozhodnutí ve věci podpory v nezaměstnanosti předmětné evidenci bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Dne 21. 12. 2010 byla správnímu orgánu doručena „žádost o zahájení přezkumného řízení“ z důvodů shodných s těmi, které žadatel uváděl ve svém předchozím podání. Dopisy ze dne 18. 1. 2011 a 19. 1. 2011 správní orgán mu vysvětloval rozdíl mezi dvěma případy jeho podpory v nezaměstnanosti, z čehož vyplývá i rozdílný postup úřadu práce.

Dne 6. 5. 2011 byl správnímu orgánu doručen návrh na obnovu řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti, rozhodnutím ze dne 16. 5. 2011, č. j. BKC-1258/2009-04/2 bylo rozhodnuto o žádosti tak, jak citováno shora. Na základě podaného odvolání ve věci rozhodl žalovaný dne 26. 7. 2011, č. j. 2011/50271-421, uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání vzhledem ke splněným zákonným podmínkám dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podle § 100 odst. 1 řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže:

- a) Vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) Bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Dle judikatury NSS, sice rozsudku ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, www.nssoud.cz, „obnova řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je na rozdíl od úpravy přezkumného řízení dle § 94 téhož zákona určena k nápravě skutkových nesprávností. Případná změna či ustálení judikatury Nejvyššího správního soudu spadá do oblasti právního posouzení věci a není skutečností či důkazem, z něhož by bylo možné dovodit konkrétní skutková zjištění podstatná pro objasnění skutkové stránky případu“.

Ze správního řízení vyplývá, že žalovaný zkoumal podmínky pro obnovu řízení dle ust. § 100 odst. 1 citovaného zákona, a to ust. § 100 odst. 1 písm. a), neboť k ust. § 100 odst. 1 písm. b) nebyly dány právní důvody. Výkladem ust. § 100 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, lze při obnově řízení za zákonem splněných podmínek akceptovat i skutečnosti nebo důkazy, které vyšly najevo až po ukončení původního řízení. Zákonnou podmínkou však je to, že se musí jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i účastníkům, jež musely existovat již před právní mocí rozhodnutí, a účastník je nemohl bez vlastního zavinění uplatnit, neboť je neznal, či mu k jejich uplatnění bránila relevantní překážka.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že sice nastala neznámá skutečnost, tj. byl určen vyměřovací základ z výkonu OSVČ za rok 2009, jenž byl v době řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti posledním známým vyměřovacím základem z nepřetržitého výkonu jeho SVČ od 1. 8. 2003 do 31. 10. 2009, tato nová skutečnost je ku prospěchu jmenovaného a nemohl ji uplatnit v původním řízení, ovšem nejedná se o skutečnost, která by existovala již v době původního řízení (rozhodnutí Úřadu práce v Blansku ze dne 9. 12. 2009, č. j. BKC-1258/2009-04), tzn. že výše vyměřovacího základu za rok 2009 nebyla známa v době řízení ve věci podpory v nezaměstnanosti, a to z toho důvodu, že uvedený kalendářní rok nebyl ukončen, nemohly tedy být známy všechny příjmy žalobce a výdaje za rok 2009. Je však prokazatelné, že existovala známá skutečnost, a to výše vyměřovacího základu jmenovaného za rok 2008, která byla pro stanovení výše podpory v nezaměstnanosti použita. Tato výše vyměřovacího základu za rok 2008 nebyla žalobcem napadena, výše vyměřovacího základu za rok 2009 v době rozhodování ve věci známa nebyla, proto za rozhodné období byl vzat vyměřovací základ za rok 2008.

Diferenciace odlišnosti byla žalovaným vysvětlena dopisem ze dne 19. 1. 2011.

Ve světle výše uvedeného dospěl soud k závěru, že v projednávané věci nedošlo k právnímu pochybení vyjma nesprávné citace § 100 odst. 6 správního řádu na místo § 100 odst. 1 citovaného zákona. Žalovaný proto použil svého práva ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) citovaného zákona a provedl změnu výrokové části rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Za daného stavu soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci samé byl neúspěšný, proto mu náhrada nákladů řízení nepřisluší. Soud neshledal, že by žalovanému vznikly náklady, jež by převyšovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, na to přiznání náhrady žádných nákladů žalovaný nepožadoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová